

Kære Herrelige Venner

Tak for dejligt samvær på heden, ja vi er vel nok nogle heldige kartofler. Knap så heldige var kartoffeltyskerne, men de sejeste overlevede. Måske havde kartoffeltyskerne også svært ved at skelne mellem legen og liegen ligesom nogle danskere, når de skulle lægge eller ligge deres kartofler. Derfor et lille essay.

Tak, Poul Harald, for et perfekt og veltilrettelagt arrangement.

På gensyn bag tremmerne i Horsens Tugthus.

Kh

Jørgen

NB: Jeg skriver flere vers om udbryderkongen Carl August Lorenzen, der via en tunnel gravede sig ud af Horsens Statsfængsel Lillejuleaften 1949 og pludselig stak hovedet op i fængselsdirektørens -kartoffel-lager og valsede ud i friheden, om end den blev kort. Han ville gerne være berømt, og det blev han vitterligt, så kort tid før han døde, ændrede han efternavn til Kentman.

*I kan varme op med første vers
på melodien til "Jens Vejmand":*

Han sad i gråd og længsel
den jul på vand og brød,
derfor forlod han fængsel,
farvel til risengrød.

Det var spåmænd Lorenzen
på evner var han rig
så Lillejuleaften
da graved' han sig fri. *jsh*